

Ступањем на снагу овог статута престаје да важи Статут Фармацеутске коморе Србије бр. 7 од 9. децембра 1997. године.

У Београду, 6. јуна 2006. године

Председник Скупштине,
дипл. фарм. Дубравка Мартинов, с.р.

На основу члана 7. тачка 1. Закона о коморама, и члана 35. Статута Коморе биохемичара Србије,
Скупштина Коморе биохемичара Србије на Седници одржаној 6. октобра 2006. године, донела је

ЕТИЧКИ КОДЕКС биохемичара

Део I: ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Етички кодекс биохемичара (у даљем тексту: Кодекс) обавезан је за дипломирани фармацеуте медицинске биохемичаре, дипломирани фармацеуте специјалисте медицинске биохемије и докторе медицине специјалисте клиничке или медицинске биохемије који као професију у Републици Србији обављају послове биохемије у здравственим установама и приватној пракси (у даљем тексту: биохемичари) и који су чланови Коморе биохемичара Србије (у даљем тексту: Комора).

Члан 2.

Кодекс утврђује опште моралне норме понашања биохемичара у вршењу струке и обавезују члана Коморе.

Дужност је биохемичара да се као члан Коморе и органа и тела Коморе придржава утврђених правила овог етичког кодекса, као и да правилно примењује и спроводи њихове одредбе.

Члан 3.

Придржавајући се начела Кодекса биохемичар ће поштовати, одржавати и унапређивати морални и стручни ниво медицинско-биохемијске делатности на подручју:

- односа са корисницима услуга и колегама здравствене струке,
- избора лабораторијске методологије и технологије,
- контроле, оцене и процене квалитета рада,
- права корисника лабораторијских услуга на приватност и тајност,
- образовних програма и сталног стручног усавршавања,
- истраживања и развоја.

Члан 4.

Етички одбор Коморе мора покренути поступак против члanova који крши једно од темељних начела или поједине одредбе Кодекса код Комисије за посредовање Коморе и Суда части Коморе.

Део II: ОПШТА НАЧЕЛА

Глава 1. Опште обавезе биохемичара

1. Опште одредбе

Члан 5.

Биохемичар је основно начело брига о здрављу становништва.

Члан 6.

Биохемичар је дужан да чува достојанство и част звања, што је његова професионална дужност, а посебно да не учествује ни у једној активности која би штетила угледу струке.

Члан 7.

Биохемичар је дужан да у току трајања мандата у коме је именован у органе и тела Коморе у својим иступима, контактима и деловању ради на афирмацији Коморе на добробит свих чланова Коморе.

Члан 8.

Свој рад и деловање именовани члан Коморе остварује доследним поштовањем демократске процедуре, Статута и аката Коморе.

Члан 9.

Биохемичар је дужан да суделује у раду стручних тела на подручју медицинске и клиничке биохемије и других сродних струка, ако је позван.

Лично је право биохемичара чланство и суделовање у раду стручних организација, које штите његове професионалне интересе.

Члан 10.

Биохемичар не сме користити радно место за лично корист мимо законски или уговорно одређених намена нити то омогућити другој особи.

Члан 11.

Наменским средствима биохемичар мора да располаже одговорно и разумно.

Члан 12.

Биохемичар мора да познаје прописе и могућности рада у ванредним ситуацијама, те поштујући начела сигурности и солидарности мора се одавзати на позив у посебним и ванредним приликама.

Члан 13.

Биохемичар је одговоран за увођење, израду и коришћење клиничко-биохемијских анализа и руковање хуманим биолошким материјалом пре-ма опште прихваћеним стандардима.

Члан 14.

Биохемичар је дужан да се стално усавршава, прати савремена научна и стручна сазнања о клиничко-биохемијским лабораторијском поступцима, лабораторијској опреми и другим медицинским средствима.

Биохемичар је дужан да у току професионалног радног живота стиче нова знања из области организације и управљања лабораторијом, система квалитета, информационих технологија и вештине комуникације.

Члан 15.

Биохемичар треба да сарађује с организацијама које имају за циљ унапређење медицинске и клиничке биохемије тако да улагањем свог времена и средстава доприноси њиховом развоју и раду.

Члан 16.

Биохемичар је дужан да сарађује с осталим здравственим радницима.

Члан 17.

Биохемичар стручно доприноси раду васпитно-образовних установа пружајући здравствену заштиту.

2. Учење биохемичара у заштити здравља

Члан 18.

Биохемичар увек мора бити у служби очувања и унапређења здравља становништва. Биохемичар се подједнако односи према свим корисницима услуга.

Члан 19.

Биохемичар је дужан да пружи све доступне лабораторијске услуге корисницима клиничко-биохемијске лабораторије и да задовољи њихове потребе, како у стручном, тако и у моралном по-гледу.

Члан 20.

Биохемичар мора да пружи услуге болеснику без обзира на старост, пол, расу, народност, религију, политичку припадност, имовински и друштвени положај, те лични однос према кориснику.

Члан 21.

Дужност је биохемичара да у односу према болесницима покаже висок степен хуманости.

Члан 22.

Дужност је биохемичара да се одупре свим настојијама група или појединца који свесно нарушавају етичка и стручна начела због личних интереса, а на штету болесника.

Члан 23.

Биохемичар мора, у границама своје струке, знања и вештине да пружи хитну помоћ оболелом који је у опасности.

Члан 24.

Биохемичар је у обавези да чува професионалну тајну.

Сви подаци о пацијенту, које биохемичар добије приликом обављања свог професионалног

рада или на други начин, сматрају се поверљивим, и треба их сматрати професионалном тајном. Од овог се изузимају законом прописане случајности.

3. Одговорносћ и самосналносћ биохемичара

Члан 25.

Биохемичар је лично одговоран за спровођење прописа у погледу израде лабораторијских анализа, као и за пружање информација у вези с тим.

Члан 26.

Израда лабораторијских анализа и издавање резултата истих, мора се извршавати у складу са добром лабораторијском клиничком праксом.

Члан 27.

Биохемичар може и треба да кориснику услуга предложи додатне мерне поступке ако према свом стручном знању сматра да ће му бити корисне и о томе обавести лекара који је упутио болесника.

Члан 28.

Биохемичар треба да упозори на непотребне анализе и да одбије да спроведе оне које су по његовом уверењу и стручном знању неприхватљиве, неетичне или за испитаника штетне.

Члан 29.

Биохемичар не може изрицати дијагнозу.

Члан 30.

Лабораторијске анализе с ознаком „хитно“ треба начинити у најкраћем могућем времену и о налазу одмах известити доктора медицине.

Члан 31.

Биохемичар мора настојати да се с биолошким узорком испитаника поступа крајње рационално.

Члан 32.

У свакој лабораторији на погодан начин мора бити истакнуто име одговорног биохемичара, а када се ради у лабораторији у оквиру установе, и име одговарајућег руководиоца.

Члан 33.

Биохемичар, било да је власник, представник или заступник, не сме ни из ког разлога и ни под којим условом да склопи уговор о раду којим би се, макар и делимично, онемогућила самосталност у вршењу професије.

4. Избор лабораторијске методологије и технологије

Члан 34.

Лабораторијска опрема, прибор и реагенси морају задовољавати квалитетом према постојећим сазнањима струке, а у складу с материјалним могућностима.

Члан 35.

Код клиничког испитивања опреме и реагенса треба осигурати мере којима ће се спречити негативни утицаји и неетичке понуде.

Члан 36.

Кад је потребно да се осигура велики број узора, нпр. за процену мерних инструмената, реагенса или мерних поступака може се користити биолошки материјал преостао након извршених лабораторијских анализа.

Члан 37.

Ако се неки реагенси користе само у истраживачке сврхе, они морају имати потврду Комисије за етичка питања Коморе, да се неће користити у клиничкој пракси.

Члан 38.

Садржину научних и стручних дела биохемичар ће тачно и верно тумачити на основу својих знања и вештина.

Биохемичар је дужан да спречи да се у лабораторији издају упутства и тумачења која нису у складу с овлашћењима.

5. Конирала, оцена и процена квалитета рада**Члан 39.**

Биохемичар је дужан да брине о исправности и правоваљаности резултата лабораторијских налаза применом унутрашње и спољашње контроле квалитета, о чему мора да води одговарајуће записи.

Члан 40.

Ако је упркос редовним проверама из било којих разлога издат погрешан налаз, биохемичар је дужан да одмах о томе обавести корисника анализе.

Глава 2. Забрана појединачних поступака према кориснику услуге**1. Оштите одредбе****Члан 41.**

Биохемичар има одговорност за јавну реч.

Биохемичар не сме придобијати корисника услуге било којом врстом пропаганде, наговарања или неким другим сличним начином који не би био у складу са чашћу његовог звања, па нарочито да ти поступци и средства нису забрањени законским одредбама које су на снази.

Члан 42.

У пружању стручне услуге биохемичар не сме употребљавати било какве друге називе и ознаке звања, која не одговарају стварном знању и школовању, нити су му законски додељења, осим свог имена и стручних и научних звања.

Члан 43.

На службеним папирима, едицијама, алманасима, годишњицама и сл. биохемичар неће упо-

требљавати друге називе осим: презимена и име-на; године оснивања лабораторије, адресе, телефона и радног времена; обавештења којим се активностима бави; почасти и одликовања која је добио и стручних и научних звања која су до-звољена важећим законским прописима.

Члан 44.

Оглашавање о стручној услуги преко медицинских и фармацеутских часописа или удружења мора бити истинито и аутентично.

2. О нелојалној конкуренцији**Члан 45.**

Корисник услуге по слободном избору бира биохемичара, односно лабораторију.

Члан 46.

У супротности је са професионалним моралом било које споразумевање или договарање или било који поступак којим би се манипулисало здрављем или тражила награда за професионалне услуге у лабораторији.

Члан 47.

Забрањен је било какав договор између биохемичара и другог здравственог радника или сарадника или било које друге особе са циљем да се оствари корист на штету корисника услуге.

Члан 48.

Између биохемичара и другог здравственог радника или сарадника могу да се врше исплате које су настале уговором између њих.

Глава 3. Правила којих се треба придржавати у односима са корисницима услуга**Члан 49.**

У комуникацији с корисницима услуга биохемичар пружа стручне информације о валидности извршених лабораторијских анализа.

Члан 50.

На основу својих стручних знања биохемичар проценjuје када је неопходно да се корисник услуге упути лекару.

Члан 51.

Сви подаци о болесницима треба да се чувају у архиви, односно, лабораторијском протоколу или у лабораторијском компјутерском систему, како је законски прописано.

Само стручно лабораторијско особље може имати приступ писменим документима, док компјутерским подацима о болеснику могу приступити само за то овлашћене особе путем лозинке.

Члан 52.

У сврху заштите приватности болесника, узимање узорака спроводи се у посебним просторијама или кабинама, а из истих разлога прописаним правилима треба ограничити приступ неовлашћеним особама у лабораторијске просторије.

Глава 4. Односи са колегама здравствене професије

1. Однос према здравственим радницима и сарадницима

Члан 53.

Биохемичар ће настојати да створи дух међусобног поштовања и поверења не само међу колегама него и између биохемичара и других здравствених радника.

Члан 54.

Сарадња биохемичара треба се заснива на узјамном поверењу и помагању, при чему различита мишљења и конструктивна критика не смеју никад да доведу до некоректности у међусобним односима и нарушувању дигнитета.

Члан 55.

Биохемичар мора да одбије сваку сарадњу с особама које незаконито или неетички обављају здравствену делатност.

Члан 56.

Биохемичар треба да избегава сваку активност која би штетила другим здравственим радницима у односу на пацијента.

Члан 57.

Биохемичар ће се опходити према својим здравственим сарадницима уз пуно поштовање њихове личности и равноправности.

Члан 58.

Биохемичар је обавезан да своје здравствене сараднике третира с уважавањем, на исти начин као и биохемичаре.

Члан 59.

Биохемичар ће од тих сарадника захтевати строго придржавање Етичког кодекса.

2. Дужносћи биохемичара као наставника на обављању приправничкој и специјалистичкој стажа

Члан 60.

Биохемичар који врши стручни надзор над радом стажера (дипломираног фармацеута-медицинског биохемичара и лабораторијског техничара), односно специјализанта, дужан је да пружи практичне инструкције стажеру, обучи га и припреми за самосталан рад у лабораторији.

Биохемичар својим знањем и односом према професији представља примеру раду за стажере.

3. Колегијалне обавезе и дужносћи

Члан 61.

Сви биохемичари треба да се међусобно помажу у обављању своје професије и у свим приликама да испуњавају међусобну лојалност и солидарност.

Члан 62.

Сваки договор који се склопи међу биохемичарима треба да буде искрен и праведан. Све обавезе које произилазе из тог договора треба да се испуњавају у духу колегијалности.

Члан 63.

Сви поступци или изјаве које могу да нанесу материјалну или моралну штету колеги на стручном подручју су кажњиви, па чак и ако то не зађи у стручни домен.

Колегијалност обавезује биохемичаре који су у спору на стручном плану да покушају да се измире.

Сви неспоразуми из ове области треба да се решавају у оквиру Коморе.

Глава 5. Стручно усавршавање

1. Образовни програми и стално стручно усавршавање

Члан 64.

Биохемичари треба да имају висок ступањ општег и специјализованог знања, односно познавање основних теорија, метода и техника као и вештина који су основ за професионално дељење.

Члан 65.

Сталним стручним усавршавањем биохемичар треба да осигура највиши ниво квалитета услуге, како би уз помоћ рационалне организације професионално и брзо одговорио на што је могуће више захтева корисника.

Члан 66.

За биохемичара ће бити част да се одазове позвиву да суделује у свим ступњевима образовних програма зависно од своје стручне оспособљености.

2. Истраживање и развој

Члан 67.

За све истраживачке радове потребно је имати одговарајуће протоколе, које треба да одобри Комисија за етичка питања Коморе и о којима треба известити управу здравствене установе.

Члан 68.

Кад се ради о усавршавању или испитивању нове методологије и технологије, треба размотрити мере којима ће се заштитити повериљиви подаци и право на патент.

Члан 69.

Приликом објављивања резултата истраживања медицински биохемичар не сме:

- објављивати резултате истраживања који нису у складу с начелима међународних декларација,

- послати исти чланак, или материју обраћену на различите начине, у више стручних и научних часописа, истовремено,

- преписивати и преносити материју из туђих радова без одобрења аутора,
- користити необјављене податке и резултате колега и сарадника без њиховог пристанка.

Део III: ДРУГЕ ОДРЕДБЕ

1. Поступак промене

Члан 70.

Комора мора трајно да брине да одговарајућа радна тела стално дорађују и осавремењују Етички кодекс биохемичара.

Члан 71.

Измене и допуне Етичког кодекса врше се на начин и по поступку њиховог доношења.

2. Завршне одредбе

Члан 72.

Овај кодекс ступа на снагу по добијању сагласности министарства надлежног за послове здравља у складу са законом, а у року од осам дана од дана објављивања.

Овај кодекс се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Број 37

У Београду, 6. октобра 2006. године

Председник Скупштине
Коморе биохемичара Србије,
проф. др Нада Мајкић-Singh, с.р.

На основу чланова 237. до 247. Закона о привредним друштвима, Закона о тржишту хартија од вредности и других финансијских инструмената, члана 28. Статута АТП „Војводина” а.д. Нови Сад, а у вези са чланом 5.2.1. Уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције од 30. јула 2004. године,

Скупштина АТП „Војводина” а.д. Нови Сад, на седници одржаној 30. августа 2006. године доноси

ОДЛУКУ

о повећању основног капитала друштва по основу обавезног инвестирања и извршења уговорне обавезе по основу обавезног инвестирања

1. На основу одредаба Закона о привредним друштвима, Уредбе о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције и члана 5.2.1. Уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције од 30. јула 2004. године купац – већински власник Илија Девић из Београда, Виле Равијојле бр. 9, ЈМБГ 2507952880033, обавезан је да инвестира у АТП „Војводина” а.д. Нови Сад, у основна средства, износ од 74.207.000,00 ЦСД.

2. Купац – већински власник Илија Девић је, 15. октобра 2004. године испунио део своје уго-

ворне обавезе инвестирања у основна средства АТП „Војводина” а.д. Нови Сад, у износу од 50.887.000,00 ЦСД, уносом основних средстава – машина са припадајућом опремом, процењених од стране овлашћених процењивача, а које инвестицирање је потврђено од стране овлашћеног ревизора, након чега је Скупштина АТП „Војводина” а.д. Нови Сад, донела одлуке о повећању основног капитала друштва и издавању II емисије акција, а на основу којих је укупан основни капитал друштва повећан са 116.840.000,00 ЦСД на 167.727.000,00 ЦСД, као и укупан број акција друштва са 116.840 акција на 167.727 акција и што је све евидентирано и уписано у Регистар привредних субјеката код Агенције за привредне регистре.

3. Купац – већински власник Илија Девић је, 20. јула 2006. године, затим 16. фебруара 2005. године и 8. септембра 2004. године испунио и преостали део своје уговорне обавезе инвестирања у основна средства АТП „Војводина” а.д. Нови Сад, у износу од 23.320.000,00 ЦСД (члан 5.2.1. Уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције од 30. јула 2004), и то на тај начин што је инвестицира у основна средства укупан износ од 24.496.190,00 ЦСД, што представља већи износ од износа преостале обавезе инвестицирања из члана 5.2.1. Уговора од 30. јула 2004. године па се утврђује да износ обавезне инвестиције износи 23.320.000,00 ЦСД и да се купац одриче права на разлику између вредности износа обавезне инвестиције по члану 5.2.1. Уговора од 30. јула 2004. године у висини од 23.320.000,00 ЦСД до износа процењене вредности инвестицирања у основна средства у висини од 24.496.190,00 ЦСД (разлика од 1.176.190,00 ЦСД).

4. Повећање основног капитала друштва – докапитализација се врши, путем обавезног инвестирања од стране купца – већинског власника Илије Девића, за износ од 23.320.000,00 ЦСД, а све то сходно томе што је купац – већински власник Илија Девић, 20. јула 2006. године, затим 16. фебруара 2005. године и 8. септембра 2004. године испунио и преостали део своје уговорне обавезе инвестицирања у основна средства АТП „Војводина” а.д. Нови Сад, у износу од 24.496.190,00 ЦСД (што представља већи износ од преосталог износа обавезног инвестирања у висини од 23.320.000,00 ЦСД по Уговору о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције од 30. јула 2004), а које повећање основног капитала се врши: А) уносом основних средстава (по основу Уговора о преносу права својине, овереног код Општинског суда Нови Сад, посл. бр. ОВ1 35952/2006 од 31. јула 2006. године и приказаног Пореској управи под бројем 413-4009/06 од 11. августа 2006), процењених од стране овлашћених процењивача и потврђених од стране овлашћеног ревизора, и то: пословни простор бр. 1, улаз бр. 28Д, у Новом Саду, површине 43m², саграђен на к.п. бр. 4784, уписан у лист непокретности број 1458 КО Нови Сад I,